

นิพนธ์ต้นฉบับ (Original article)

จิตวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา (Sports and Exercise Psychology)

การพัฒนาแบบประเมินแรงจูงใจในการกีฬาฉบับภาษาไทย

บุษบา ยอดบางเตย¹, อภิญา ดัชฎยาวัด², นฤพนธ์ วงศ์จุฑารักษ์³, วิชัย จุลวนิชย์พงษ์⁴,

ภัทรพร สิทธิเลิศพิศาล⁵

^{1,2} สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

³ อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

⁴ อาจารย์พิเศษ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

⁵ อาจารย์คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บทคัดย่อ

แรงจูงใจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการกระทำกิจกรรมใดๆ ของมนุษย์และส่งผลเกี่ยวข้องกับการแสดงความสามารถสูงสุดในนักกีฬา ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบประเมินแรงจูงใจในการกีฬาฉบับภาษาอังกฤษของ Pelletier และคณะมาเป็นฉบับภาษาไทย ตามโครงสร้างทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยาจำนวน 3 ท่านแปลเป็นภาษาไทยและคณะผู้วิจัยได้รวบรวมฉบับภาษาไทย นำไปทดสอบเพื่อปรับปรุงด้านภาษา ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 18 ข้อ มีลักษณะตัวเลือกเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับที่สามารถวัดระดับของแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรมใน 6 ด้าน นำแบบประเมินไปทดสอบในกลุ่มนักกีฬานักเรียนจำนวน 30 คน เป็นนักกีฬายกน้ำหนัก 10 คน นักกีฬาเทควันโด 10 คน และนักกีฬาตะกร้อ 10 คน ทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ได้ค่าความเชื่อมั่น Cronbach's alpha coefficient ทั้งฉบับ วิเคราะห์ความสอดคล้องภายในของข้อคำถามทั้ง 6 องค์ประกอบและวิเคราะห์ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.85 และได้ค่าความเชื่อมั่นแยกตามปัจจัยย่อย 6 ด้าน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.71-0.87 ดังนั้นแบบประเมินแรงจูงใจในการกีฬาฉบับภาษาไทยที่พัฒนาขึ้น มีมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้และพร้อมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือวัดเพื่อประเมินระดับของแรงจูงใจในทางการกีฬาได้

(Journal of Sports Science and Technology 2014;14(2): 163 -175)

คำสำคัญ: แรงจูงใจทางการกีฬา/ กีฬายกน้ำหนัก/ เครื่องมือวัดทางจิตวิทยาการกีฬา

นิพนธ์ต้นฉบับ (Original article)

จิตวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา (Sports and Exercise Psychology)

DEVELOPMENT OF SPORT MOTIVATION SCALE: SMS-II THAI VERSION

Boossaba YODBANGTOEY, Aphinya DATTUTAWAT, Naruepon VONGJATURAPAT,
Wichai JULVANICHPONG, Patraporn SITILERTPISAN

Thai Amateur Weightlifting Association 10240, Faculty of Sports Science , Burapha University 20130,
Faculty of Associated Medical Sciences. Chiang Mai University 50200.

ABSTRACT

Motivation is the important factor that effects to peak performance ability. A standard motivation test for athletes is not existed in Thailand. The purpose of this study was to develop the Self Determination Theory questionnaire for Thai athletes. The questionnaire which represented the domains of the Self Determination Theory latest versions by Pelletier et al. calls Sport Motivation Scale (SMS II) was designed to measure 6 motivation factor in athletes. The questionnaire was taken, adapted and developed into Thai. The questionnaire was 18-items with 7 point Likert scale; it was tested with 30 women athletics. (10 Weightlifting, 10 Tekwando and 10 Sepaktakrow) Internal consistency with Cronbach's alpha was used for analysis. Result of the study showed that Thai Sport Motivation Scale had good reliability and validity at internal consistency with Cronbach's alpha coefficient was .85. Thus, this Thai Sport Motivation Scale is a reliable and valid tool for evaluate motivation in sport.

(Journal of Sports Science and Technology 2014;14(2): 163 -175)

KEYWORDS: Self determination theory/ Motivation in sport/ sport psychology instrument

บทนำ

อะไรเป็นแรงผลักดันให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ Guay, et al.¹¹ ได้ให้ความหมายแรงจูงใจ (Motivation) ว่า หมายถึง สาเหตุจำเป็นแห่งพฤติกรรม ต่อมา Gredler Broussard และGarrison¹⁰ อธิบายความหมายให้กว้างขึ้นว่าเป็นสิ่งที่กำหนดให้เราระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดๆ ส่วนแรงปรารถนาที่บุคคลในการทำกิจกรรมหนึ่งใดด้วยความรู้สึกของตนเอง ถูกเรียกว่า แรงจูงใจภายใน²² แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม^{9, 12, 24, 26} แรงจูงใจถือเป็นอีกปัจจัยที่สำคัญทางจิตวิทยาการกีฬาที่สามารถส่งผลต่อความสามารถของนักกีฬา โดยมีหลายทฤษฎีที่อธิบายเรื่องแรงจูงใจในการกีฬา เช่น ทฤษฎี Achievement Goal¹⁷ ทฤษฎี Cognitive Evaluation⁷ ทฤษฎี Attribution²⁸ ทฤษฎี Sport Commitment²³ ทฤษฎี Expectancy-Value⁸ และทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง⁷ (Self Determination Theory) ซึ่งพัฒนามาจากทฤษฎี Cognitive Evaluation

ความหมายและองค์ประกอบทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง (Self Determination Theory)

ทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง (Self Determination Theory) แบ่งระดับของแรงจูงใจออกได้เป็น 6 ระดับ ดังนี้

- 1) Non-regulation หรือ Amotivation เป็นระดับไร้แรงจูงใจโดยการกระทำพฤติกรรมนั้นไม่ต้องอาศัยแรงจูงใจ โดยมากมักจะเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ หรือเราไม่สามารถควบคุมได้ และรวมไปถึงพฤติกรรมใดๆ ก็ตามที่ทำโดยไม่มีหวังผลของการกระทำ เช่น นักกีฬาที่อยู่ในระดับไร้แรงจูงใจนั้น จะมีความรู้สึกไม่มีความสามารถและไม่สามารถควบคุมได้
- 2) External Regulation เป็นระดับที่การกระทำพฤติกรรมนั้นเป็นรูปแบบของแรงจูงใจจากภายนอก เช่น ทำเพราะต้องการเงินรางวัล คำชมเชย การลงโทษ หรือสิ่งอื่น ๆ
- 3) Introjected Regulation เป็นระดับการจูงใจภายนอกที่การกระทำพฤติกรรมนั้นเริ่มอยู่ในการควบคุมโดยความต้องการของตนเอง ทำด้วยความความพึงพอใจเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยที่การกระทำถูกกระตุ้นจากปัจจัยแวดล้อมและจากความรู้สึกจากประสบการณ์ที่เคยได้รับ เช่น ทำเพื่อหลีกเลี่ยงความรู้สึกผิดหรือวิตกกังวลหากไม่ได้เล่นกีฬา ทำเพื่อไม่ยอมให้ผู้ฝึกสอนหรือครอบครัวผิดหวัง เป็นต้น
- 4) Identified Regulation เป็นระดับที่การกระทำพฤติกรรมนั้น เกิดจากความรู้สึกว่าเรามองเห็นคุณค่าของพฤติกรรมดังกล่าว เราอยากทำพฤติกรรมนั้นเพราะมันสำคัญ โดยความต้องการถูกกำหนดโดยสังคมให้อยู่ในระดับที่เราต้องการ เช่น เมื่อเขาเล่นกีฬาเพราะต้องการให้ร่างกายสูงขึ้นแข็งแรงขึ้นและพัฒนาทักษะทางกีฬา ซึ่งเป็นแรงจูงใจภายนอกที่การปฏิบัตินั้นเกิดจากการควบคุมจากปัจจัยภายนอก
- 5) Integrated Regulation เป็นระดับที่การกระทำพฤติกรรมนั้นเกิดโดยอัตโนมัติ และเกิดขึ้นได้ด้วยเหตุผลที่มากกว่าการเห็นคุณค่าเท่านั้นแต่เป็นเหมือนกับพฤติกรรมนั้นเป็นส่วนหนึ่งของเรา โดยมองว่าพฤติกรรมนั้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของเรา ซึ่งจริงๆ แล้ว อาจเป็นไปได้ว่าแนวคิดของเราที่แปรเปลี่ยนไป สอดคล้องกับการทำพฤติกรรมนั้นๆ ซึ่งหากอยู่ในระดับนี้เป็นระยะเวลาหนึ่งก็จะนำไปสู่ระดับสุดท้าย
- 6) Intrinsic Motivation แรงจูงใจภายใน ซึ่งเกิดจากการตัดสินใจด้วยตนเองอย่างแท้จริงซึ่งเป็นระดับที่เราทำพฤติกรรมนั้นเพราะเราอยากทำ ทำแล้วสนุก ทำแล้วมีความสุข

พัฒนาการของแบบประเมินแรงจูงใจ

การศึกษาทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเองในต่างประเทศ เริ่มต้นตั้งแต่ปี 1983²² และศึกษาต่อมาเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง¹² โดยแบบประเมินแรงจูงใจตามแนวทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง ในช่วงเริ่มแรกสร้างเพื่อประเมินแรงจูงใจหลายด้าน เริ่มต้นจากประเมินแรงจูงใจในด้านความสัมพันธ์ระหว่างคูรััก³(The Couple Motivation Questionnaire) ต่อมาเป็นการศึกษาแรงจูงใจทางการศึกษา²⁵ (The Academic Motivation Scale) สำหรับแบบประเมินแรงจูงใจในการกีฬา

ฉบับภาษาฝรั่งเศส ที่มีชื่อว่า “Echelle de Motivation dans Les Sports” ได้พัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1995 โดย Briere และคณะ⁵ และแบบประเมินแรงจูงใจในการกีฬาฉบับภาษาอังกฤษ ที่มีชื่อว่า “Sport Motivation Scale (SMS)” โดย Pelletier และคณะ ก็ได้พัฒนาขึ้นในปีเดียวกัน โดยแบบประเมินทั้ง 2 ชุดนี้ได้ถูกพัฒนาผ่านกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องและความเชื่อมั่น แบบประเมินประกอบด้วยจำนวนข้อคำถาม 28 ข้อ จากแรงจูงใจ 3 รูปแบบ แบ่งแยกย่อยได้มี 7 ชนิด โดยแบ่งเป็นรูปแบบแรงจูงใจภายใน 3 ชนิด ประกอบด้วย Intrinsic motivation to know; Intrinsic motivation to experience stimulation; และ Intrinsic motivation to Accomplish รูปแบบแรงจูงใจภายนอก 3 ชนิด ประกอบด้วย External regulation, Introjected regulation, และ Identified regulation) และ รูปแบบไร้แรงจูงใจ (Amotivation/Non regulation)¹⁹ แบบประเมินได้ถูกนำไปใช้ในการทดสอบประเมินแรงจูงใจ โดย Li และ Harmer¹⁴ และ Jackson และคณะ¹³ แบบประเมินชุดนี้ได้ถูกแปลเป็นภาษาบัลแกเรีย⁵ และภาษาสเปน¹⁸ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาทดสอบแบบประเมินนี้ในนักกีฬาทั้งประเภททีม และบุคคล²⁰ ทดสอบในเพศชายและหญิง¹⁴ และการศึกษาด้วยการวิเคราะห์อภิมาน (meta-analysis) ใน 21 การศึกษา สนับสนุนความเชื่อมั่นในแบบประเมินนี้²⁰ อย่างไรก็ตามยังคงมีข้อสงสัยที่เกิดขึ้นในแบบประเมิน SMS ว่าควรมีการปรับปรุงเนื่องจากยังขาดบางปัจจัยตามแนวทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง¹⁵ และพบว่าในการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) ใน Sport Motivation scale โครงสร้างของปัจจัยต่างๆของเครื่องมือยังไม่สอดคล้องกับโครงสร้างทางทฤษฎีมากนัก¹⁶ การศึกษาของ Mallet และ คณะ¹⁵ ได้แนะนำว่าบางข้อคำถามควรถูกตัดออก และควรรวมข้อที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจภายในให้เป็นหัวข้อเดียวกัน ได้แบบประเมิน SMS ฉบับปรับปรุง ซึ่งให้ชื่อว่า SMS-6¹⁵ และล่าสุด Pelletier ได้ปรับปรุงแบบประเมินมาเป็น The Revised Sport Motivation Scale; SMS-II ในปี 2013 โดยมีจำนวนข้อคำถามลดลงเหลือเพียง 18 ข้อ โดยลดข้อคำถามที่อาจตีความได้ยาก หรือซ้ำซ้อน และขยายความบางข้อคำถามให้ชัดเจนขึ้น โดยทำการรวบรวมข้อมูล และทดสอบความเชื่อมั่น พบว่าค่า Cronbach's alpha coefficient เท่ากับ 0.75²⁰ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบประเมินแรงจูงใจในการกีฬาฉบับภาษาไทย (Sport Motivation Scale: Thai version) จากแบบประเมินแรงจูงใจในการกีฬาฉบับภาษาอังกฤษ ปรับปรุงล่าสุดปี 2013 (SMS-II) ของ Pelletier และคณะ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นนักกีฬาหญิง จำนวน 30 คน (ยกน้ำหนัก ตะกร้อ เทควันโด ชนิดละ 10 คน) มีอายุระหว่าง 11 – 22 ปี ($\bar{x} = 16.57$, $SD = 2.55$) มีประสบการณ์ในการแข่งขันรายการระดับชาติระหว่าง 1-10 ปี ($\bar{x} = 5.23$, $SD = 2.33$)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำ SMS-II มาพัฒนาโดยการแปลเป็นภาษาไทย เป็นแบบทดสอบแรงจูงใจในการกีฬาฉบับภาษาไทย โดยได้รับอนุญาตให้ใช้ และพัฒนาแบบสอบถาม จาก Dr. Luc G Pelletier, University of Ottawa, Canada ซึ่งเป็นผู้พัฒนา SMS-II ฉบับภาษาอังกฤษ ในส่วนของกระบวนการพัฒนา เริ่มด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการกีฬา จำนวน 3 ท่านแปลเป็นภาษาไทย จากนั้นคณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบเนื้อหาข้อคำถามฉบับภาษาไทยจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3

ท่าน สรุปเป็นแบบทดสอบแรงจูงใจในการกีฬาฉบับภาษาไทย จากนั้นส่งกลับไปตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา สอดคล้องกับแบบทดสอบแรงจูงใจฉบับภาษาอังกฤษ และทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญด้าน เครื่องมือวัดทางจิตวิทยาการกีฬาทำการพิจารณาความสอดคล้องกันของข้อคำถามในแต่ละด้านตามโครงสร้างของทฤษฎี ความถูกต้องและชัดเจนของภาษา ผลจากการทดสอบขั้นตอนนี้ผู้เชี่ยวชาญได้มีการปรับปรุงข้อคำถามเล็กน้อยแต่ไม่ได้มี การตัดข้อคำถาม แบบทดสอบแรงจูงใจนี้สร้างตามโครงสร้างทฤษฎีแรงจูงใจตามแนวทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง ที่ ประกอบด้วยจำนวนข้อคำถาม 18 ข้อ มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ 6 ด้าน ดังรายละเอียดตามตารางที่ 1 มีลักษณะ ตัวเลือกเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าในรูปแบบลิเคิร์ต (Likert scale) 7 ระดับ ของความสอดคล้องในความคิดเห็น ของผู้ตอบแบบทดสอบต่อเนื้อหาในคำถามแต่ละข้อ ตั้งแต่ ไม่สอดคล้องเลย เท่ากับ 1 สอดคล้องน้อยมาก เท่ากับ 2 สอดคล้องค่อนข้างน้อย เท่ากับ 3 สอดคล้องปานกลาง เท่ากับ 4 สอดคล้องค่อนข้างมาก เท่ากับ 5 สอดคล้องอย่างมาก เท่ากับ 6 สอดคล้องอย่างเต็มที่ เท่ากับ 7 การคิดคะแนนตามหมายเลขความสอดคล้องที่เลือก เมื่อนำมาบวกกัน แล้วหารด้วยจำนวนข้อทั้งหมดในแต่ละด้าน จะได้ผลออกมาเป็นคะแนนในแต่ละปัจจัย และแบ่งเป็น 3 ระดับ ตามช่วง ของคะแนน ดังนี้

คะแนน 1.0 – 2.9	ระดับแรงจูงใจต่ำ
คะแนน 3.0 – 5.0	ระดับแรงจูงใจปานกลาง
คะแนน 5.1 – 7.0	ระดับแรงจูงใจสูง

ตารางที่ 1 จำแนกองค์ประกอบแรงจูงใจและหมายเลขข้อคำถามของแต่ละองค์ประกอบ

องค์ประกอบ
1.แรงจูงใจภายใน 1.1 Intrinsic regulation 3 ข้อ (ข้อ 3, 9 และ 17) 3. เพราะมันน่าสนใจมากที่ได้เรียนรู้ว่าฉันจะเก่งขึ้นได้อย่างไรในการเล่นกีฬา 9. เพราะฉันพบว่าการเล่นกีฬามันสนุกที่จะค้นพบวิธีการแสดงความสามารถใหม่ๆ 17. เพราะการเล่นกีฬาทำให้ฉันรู้สึกพอใจที่ได้เรียนรู้มากขึ้นในกีฬาที่ฉันเล่น 1.2 Integrated regulation 3 ข้อ (ข้อ 4, 11 และ 14) 4. เพราะการฝึกซ้อมกีฬาสะท้อนให้เห็นถึงส่วนสำคัญของตัวฉัน 11. เพราะการเล่นกีฬาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของฉัน 14. เพราะด้วยการเล่นกีฬานั้น ฉันได้ใช้ชีวิตอยู่ในส่วนสำคัญที่สุดของชีวิตฉัน 2.แรงจูงใจภายนอก 2.1 External regulation 3 ข้อ (ข้อ 5, 8 และ 15) 5. เพราะคนที่ฉันสนใจจะไม่สบายใจถ้าฉันไม่เล่นกีฬา 8. เพราะฉันคิดว่าคนอื่นจะไม่ยอมรับฉัน ถ้าฉันไม่เล่นกีฬา 15. เพราะผู้ครอบครองตัวฉันให้รางวัลแก่ฉันเมื่อฉันเล่นกีฬา 2.2 Introjected regulation 3 ข้อ (ข้อ 1, 7 และ 16) 1. เพราะฉันจะรู้สึกไม่ดีกับตนเองถ้าฉันไม่ใช้เวลาในการเล่นกีฬา 7. เพราะฉันจะไม่รู้สึกมีคุณค่า ถ้าฉันไม่เล่นกีฬา 16. เพราะฉันรู้สึกดีกับตัวเองมากกว่าเมื่อฉันเล่นกีฬา 2.3 Identified regulation 3 ข้อ (ข้อ 6, 12 และ 18) 6. เพราะฉันพบว่าเป็นวิธีที่ดีที่จะพัฒนาตนเองในสิ่งที่ฉันประเมินว่ามีคุณค่า 12. เพราะฉันได้เลือกกีฬาชนิดนี้เพื่อเป็นวิธีในการพัฒนาตนเอง 18. เพราะการเล่นกีฬาเป็นหนทางที่ดีทางหนึ่งที่ฉันเลือกเพื่อพัฒนาด้านอื่น ๆ ของตัวฉัน 3. ปัจจัยไม่จูงใจ (Amotivation/Non regulation) 3 ข้อ (ข้อ 2, 10 และ 13) 2. ฉันเคยมีเหตุผลที่ดีในการเล่นกีฬาแต่ตอนนี้ฉันต้องถามตัวเองว่าเหตุใดฉันยังคงเล่นอยู่ 10. ฉันไม่ต้องการรู้อะไรอีกแล้วฉันรู้สึกว่าฉันไม่มีความสามารถพอที่จะประสบความสำเร็จในกีฬานี้ 13. ฉันไม่แน่ใจอีกต่อไป ฉันไม่คิดว่าจะได้อันดับดี ๆ ในการแข่งขันกีฬา

การเก็บข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาแบบทดสอบในการวิจัยครั้งนี้ โดยตัวแทนคณะผู้วิจัยดำเนินการเดินทางเก็บข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมผู้ช่วยวิจัยอีก 1 ท่าน เก็บข้อมูลในระหว่างการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 30 จังหวัด ศรีสะเกษ ตั้งแต่วันที่ 13-23 มีนาคม 2557 การได้มาของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวกในสนามแข่งขันกีฬา 3 ชนิด ประกอบด้วย สนามแข่งขันกีฬายกน้ำหนัก สนามแข่งขันตะกร้อ และสนามแข่งขันกีฬาเทควันโด

สนามละ 10 คน จากนั้นสอบถามความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่างและขออนุญาตจากผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง โดยได้อธิบาย และได้ทำความเข้าใจกับครูผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลว่าจะต้องตอบแบบทดสอบ 18 ข้อ ใช้เวลา 5-10 นาที ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คนยินดีเข้าร่วมในการศึกษาค้นคว้าด้วยความเต็มใจและผู้ปกครองอนุญาต ผู้วิจัยได้ใช้พื้นที่ในการเก็บข้อมูลในบริเวณที่หนึ่งผู้ชมในระหว่างพักการแข่งขันในช่วงเวลา 11:30 -12:45 ในแต่ละวัน โดยกลุ่มตัวอย่างทุกคนได้รับกระเป๋าทะลิกของโครงการศึกษาภายหลังการตอบแบบประเมิน

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติสำหรับการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์ในการทดสอบทางสถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยย่อย 6 ด้านของแรงจูงใจในการกีฬา ทดสอบเครื่องมือหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือด้วย Cronbach's alpha coefficient ของทั้งฉบับ และของปัจจัยแรงจูงใจแต่ละด้าน โดยกำหนดให้ Cronbach's alpha coefficient ที่ยอมรับได้ควรเท่ากับหรือมากกว่า 0.70 ขึ้นไป²⁰ และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ แอลฟา เท่ากับ 0.05

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ของแบบประเมินแรงจูงใจในการกีฬาตามโครงสร้างทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง (Self Determination Theory) ได้ผลดังนี้

ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักกีฬาหญิง จำนวน 30 คน ประกอบด้วยนักกีฬายกน้ำหนัก 10 คน นักกีฬาเทควันโด 10 คน นักกีฬาตะกร้อ 10 คน มีอายุระหว่าง 11 – 22 ปี ($\bar{X} = 16.57$, $SD = 2.55$) มีประสบการณ์ในการแข่งขันรายการระดับชาติระหว่าง 1-10 ปี ($\bar{X} = 5.23$, $SD = 2.33$)

ผลการทดสอบเครื่องมือ

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินแรงจูงใจในการกีฬาระดับภาษาไทย ทั้งฉบับ พบค่า Cronbach's alpha coefficient เท่ากับ 0.85 และแยกตามปัจจัยย่อย 6 ด้าน มีค่าอยู่ในระหว่าง 0.71 – 0.87 และมีค่าใกล้เคียงกับ SMS-II ดังรายละเอียดตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่า Cronbach's alpha coefficient ของปัจจัยย่อยในแบบประเมินแรงจูงใจในการกีฬา
ระหว่างฉบับภาษาอังกฤษและภาษาไทย

	Cronbach's alpha coefficient	
ปัจจัย	ENG version	Thai version
1. Intrinsic Regulation (3, 9, 17)	0.88	0.87
2. Integrated Regulation (4, 11, 14)	0.80	0.76
3. Identified Regulation (6, 12, 18)	0.82	0.71
4. Introjected Regulation (1, 7, 16)	0.70	0.72
5. External Regulation (5, 8, 15)	0.74	0.75
6. Non Regulation (2, 10, 13)	0.81	0.77
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเครื่องมือทั้งฉบับ	0.75	0.85

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อดูทิศทางของความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัย ผลการวิเคราะห์พบความสัมพันธ์ของ Integrated Regulation กับ Identified Regulation ($r = 0.76$) และ Identified Regulation ($r = 0.54$) และยังพบความสัมพันธ์ของ Identified Regulation กับ Introjected Regulation ($r = 0.50$) พบความสัมพันธ์ระหว่าง External Regulation และ Non Regulation ($r = 0.50$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย

ปัจจัย		ปัจจัย					
		1	2	3	4	5	6
10. Intrinsic Regulation	Pearson	1	0.31	0.31	0.35	0.05	-0.02
	Correlation						
	Sig. (2-tailed)		0.09	0.10	0.06	0.80	0.91
20. Integrated Regulation	Pearson	0.31	1	0.76**	0.54**	0.13	0.25
	Correlation						
	Sig. (2-tailed)	0.09		0.00	0.00	0.48	0.18
30. Identified Regulation	Pearson	0.30	0.76**	1	0.50**	0.28	0.32
	Correlation						
	Sig. (2-tailed)	0.10	0.00		0.00	0.14	0.09
40. Introjected Regulation	Pearson	0.35	0.55**	0.50**	1	0.09	0.06
	Correlation						

	Sig. (2-tailed)	0.06	0.00	0.01		0.65	0.77
50. External Regulation	Pearson Correlation	0.05	0.13	0.28	0.09	1	0.50**
	Sig. (2-tailed)	0.80	0.48	0.14	0.65		0.01
60. Non Regulation	Pearson Correlation	-0.02	0.25	0.32	0.06	0.50**	1
	Sig. (2-tailed)	0.91	0.18	0.09	0.77	0.01	0.

$p < .01$ level (2-tailed)

เมื่อนำในแต่ละปัจจัยย่อยมารวมเป็น 3 องค์ประกอบ คือ แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และไร้แรงจูงใจ แล้ววิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อดูทิศทางของความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัย ผลการวิเคราะห์พบความสัมพันธ์ของ แรงจูงใจภายนอก กับ แรงจูงใจภายใน (โดยที่ค่า p น้อยกว่า 0.01) และยังพบความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจภายนอก กับ ปัจจัยไม่จูงใจ (โดยที่ค่า p น้อยกว่า 0.05) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอกและปัจจัยไม่จูงใจ

		ปัจจัย		
ปัจจัย		1	2	3
1. Intrinsic Motivation	Pearson Correlation	1	0.52**	0.13
	Sig. (2-tailed)		0.00	0.50
2. Extrinsic Motivation	Pearson Correlation	0.52**	1	0.42*
	Sig. (2-tailed)	0.00		0.02
3. Amotivation	Pearson Correlation	0.13	0.42*	1
	Sig. (2-tailed)	0.50	0.02	

** $p < 0.01$, * $p < 0.05$

บทวิจารณ์

การพัฒนาเครื่องมือวัดระดับของแรงจูงใจของนักกีฬาไทย ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพื่อพัฒนาแบบประเมินแรงจูงใจในการกีฬาตามโครงสร้างทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง (Self Determination Theory) นี้ เป็นการพัฒนาแบบประเมินแรงจูงใจในการกีฬาระดับภาษาอังกฤษของ Pelletier และคณะ มาเป็นฉบับภาษาไทย ตามโครงสร้างทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง กระบวนการศึกษาครั้งนี้เน้นศึกษาในนักกีฬาหญิงเนื่องจากคณะผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ต้องการพัฒนาเครื่องมือในนักกีฬาหญิง เพื่อนำเครื่องมือไปใช้ศึกษาปัจจัยจูงใจเพิ่มเติมโดยเฉพาะในนักกีฬาหญิง เนื่องจากหลายการศึกษาในประเทศไทยที่ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในนักกีฬาพบว่านักกีฬาชายมีแรงจูงใจมากกว่านักกีฬาหญิง^{1,2} คณะผู้วิจัยจึงพัฒนาเครื่องมือในการศึกษานี้เพื่อนำไปศึกษาในการวิจัยต่อไป ผลการศึกษาที่ได้จากการศึกษานี้จึงเป็นผลจากกลุ่ม

ตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาหญิงในกีฬาประเภททีมและบุคคล ซึ่งจากการศึกษายังพบปัญหาในส่วนของการใช้คำให้ง่ายต่อการตีความในนักกีฬาที่อยู่ในระดับเยาวชน โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยต้องอธิบายความหมายในบางข้อคำถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างเพื่อความชัดเจนและกลุ่มตัวอย่างจะได้ตอบแบบประเมินตามความรู้สึกอย่างแท้จริงที่สุด ซึ่งในส่วนนี้ Pelletier และคณะ ได้กล่าวถึงเช่นเดียวกันว่าการตอบแบบประเมินของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อย ผู้วิจัยต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ¹⁹ จากการประเมินด้วยแบบประเมินที่พัฒนาขึ้นมานี้ สามารถประเมินปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจได้ 6 ปัจจัย สามารถทราบถึงแรงจูงใจในแต่ละปัจจัยของนักกีฬาแต่ละคนได้จากเกณฑ์ ทำให้ทราบได้ว่าควรพัฒนาในด้านใดบ้างให้นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬานั้นๆได้ ซึ่งเมื่อนำผล Cronbach's alpha coefficient ที่ได้จากการศึกษานี้ ในแต่ละปัจจัยมาเปรียบเทียบกับผลการวิเคราะห์ของต้นฉบับ (ภาษาอังกฤษ) พบว่าค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือใกล้เคียงกับต้นฉบับ และค่าความเชื่อมั่น Cronbach's alpha coefficient ของแบบประเมินทั้งฉบับในภาษาไทยนั้นมีค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าต้นฉบับ (ฉบับภาษาไทย = 0.85, ต้นฉบับ = 0.75) และจากผลการวิจัยพบว่าการทดสอบโดยการวิเคราะห์ค่า Cronbach's alpha นั้นมีความเชื่อมั่นได้ของเครื่องมือในค่าความสอดคล้องภายในแต่ละองค์ประกอบและทั้งฉบับอยู่ในเกณฑ์ที่เชื่อมั่นได้ มีค่าความสอดคล้องภายในของแบบประเมินทั้งฉบับ (α เท่ากับ 0.85) และรายปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.71 - 0.86 ซึ่ง Pelletier ได้กล่าวไว้ในการศึกษาที่พัฒนาเครื่องมือชุดที่ 2 เมื่อปี 2013 ให้ความน่าเชื่อถือของเครื่องมืออยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้มีค่า α เท่ากับ 0.70 ขึ้นไป²⁰ ดังนั้นแบบทดสอบแรงจูงใจและคุณค่าของความสำเร็จในการกีฬาที่ได้พัฒนาแล้วนั้น มีค่าความเชื่อมั่นได้และสามารถนำไปใช้เป็นแบบทดสอบมาตรฐานได้

สรุปผล

แบบทดสอบแรงจูงใจและคุณค่าของความสำเร็จในการกีฬานี้เป็นแบบประเมินที่ทำให้ให้นักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องรับรู้ถึงระดับแรงจูงใจของนักกีฬาในแต่ละปัจจัยได้อย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการเล่นกีฬา ที่ส่งผลเกี่ยวข้องกับการแสดงความสามารถสูงสุดของนักกีฬา โดยเฉพาะแรงจูงใจภายในและการตัดสินใจด้วยตนเองนั้นจะเป็นข้อที่ได้เปรียบในการเล่นกีฬาซึ่งในหลายการศึกษาพบว่าหากนักกีฬามีแรงจูงใจภายในและตัดสินใจด้วยตนเองนั้น เขาจะทุ่มเทในกิจกรรมนั้นอย่างเต็มที่ ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถที่แสดงออกมา ซึ่งได้แสดงว่าการที่ตั้งเป้าหมายด้วยตนเองนำไปสู่การพัฒนาความสามารถทางการกีฬาที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมาย³ ดังนั้นแบบประเมินแรงจูงใจในการกีฬาระดับภาษาไทย ช่วยให้ทราบระดับแรงจูงใจก็จะประเมินได้เบื้องต้นว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในด้านใดที่ส่งผลต่อการเลือกที่จะเล่นกีฬาได้ ดังนั้นหากต้องการให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทางการกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องจะต้องพัฒนาแรงจูงใจในนักกีฬาในด้านที่เหมาะสม อันจะส่งผลต่อที่จะผลักดันให้นักกีฬามุ่งมั่นพัฒนาความสามารถเพื่อไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังได้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการโอลิมปิกสากลผู้สนับสนุนงบประมาณในการศึกษารั้งนี้ สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย พลตรีอินทพันธ์ ยอดบางเตย ที่ได้สนับสนุนและให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแบบประเมินแรงจูงใจประกอบด้วย ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์ ดร.ธนิดา จุลวนิชย์พงษ์ และ ดร.ฉัตรกมล สิงห์น้อย ซึ่งกรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ รวมถึง กลุ่มตัวอย่าง ผู้ปกครอง ผู้ฝึกสอนกีฬาเทควันโด ผู้ฝึกสอนกีฬาตะกร้อ ผู้ฝึกสอนกีฬายกน้ำหนัก และผู้ช่วยวิจัย นายสุริยา ดัชฎยาวัตร ที่ให้ความร่วมมือสนับสนุนเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. เพ็ญพรรณ มุลมงคล . แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. 2548.
2. ญาณวุฒิ ทวีนนท์ ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ และ นำชัย เลวลย์. แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิก ศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่นดินแดง พ.ศ. 2553. วารสารวิจัย มสด. 2555;8(1); มกราคม-เมษายน:13-23.
3. Alexander, C. J.; Schuldt, W. J. Effects of achievement standards and choice on a basketball skill. *Journal of Sport Psychology*. 1982; 4:189-193.
4. Blais, M., Sabourin, S., Boucher, C., & Vallerand, R. Toward a motivational model of couple happiness. *Journal of Personality and Social Psychology*. 1990; 59:1021-1031.
5. Brière, N., Vallerand, R., Blais, M., & Pelletier, L. Développement et validation d'une mesure de motivation intrinsèque et extrinsèque et d'amotivation en contexte sportif: L'Echelle de Motivation dans les Sports (EMS). *International Journal of Sport Psychology*. 1995; 26:465-489.
6. Chantal, Y., Guay, F., & Dobrova Martinova, T. Motivation and elite performance: an exploratory investigation with Bulgarian athletes. *International Journal of Sport Psychology*. 1996; 27:173-182.
7. Deci, E. L., & Ryan, R. M. *Intrinsic motivation and self-determination in human behavior*. New York: Plenum. 1985.
8. Eccles, J. S., Adler, T. F., Futterman, R., Goff, S. B., Kaczala, C. M., Meece, J. L. & Midgley, C. Expectations, values and academic behaviors. In J.T. Spence (Ed.), *Achievement and achievement motivations*. 1983; 75-146.
9. Frederick-Recascino, C. M., & Schuster-Smith, H. Competition and intrinsic motivation in physical activity: A comparison of two groups. *Journal of Sport Behavior*. 2003; 26:240-254.
10. Gredler, M. E., Broussard, S. C. and Garrison, M. E. B. The relationship between classroom motivation and academic achievement in elementary schoolaged children. *Family and Consumer Sciences Research Journal*. 2004; 33(2):106-120.
11. Guay, F., Chanal, J., Ratelle, C. F., Marsh, H. W., Larose, S., & Boivin, M. Intrinsic, identified, and controlled types of motivation for school subjects in young elementary school children. *British Journal of Educational Psychology*. 2010; 80 (4):711-735.
12. Hagger, M., & Chatzisarantis, N. *Intrinsic motivation and self-determination in exercise and sport*. Leeds, England: Human Kinetics Europe Ltd. 2007.

13. Jackson, S., Ford, S., Kimiecik, J. C., & Marsh, H. Psychological correlates of flow in sport. *Journal of Sport & Exercise Psychology*. 1998; 20:358-378.
14. Li, F., & Harmer, P. Testing the simplex assumption underlying the sport motivation scale. *Research Quarterly for Exercise and Sport*. 1996;67:396-405.
15. Mallett, C., Kawabata, M., Newcombe, P., Otero-Forero, A., & Jackson, S. Sport motivation scale-6 (SMS-6): a revised six-factor sport motivation scale. *Psychology of Sport and Exercise*. 2007; 8: 600-614.
16. Martens, M., & Webber, S. Psychometric properties of the sport motivation scale: an evaluation with college varsity athletes from the US. *Journal of Sport & Exercise Psychology*. 2002;24:254-270.
17. Nicholls, J. Conceptions of ability and achievement motivation. In R. Ames & C. Ames (Eds.), *New York: Academic Press. Research on motivation in education: Student motivation*. 1984;1:39-73.
18. Nuñez, J., Albo, J., Navarro, J., & Gonzalez, V. Preliminary validation of a Spanish version of the sport motivation scale. *Perceptual and Motor Skills*. 2006;102:919-930.
19. Pelletier, L., Fortier, M., Vallerand, R., Tuson, K., Brière, N., & Blais, M. Toward a new measure of intrinsic motivation, extrinsic motivation, and amotivation in sports: the sport motivation scale (SMS). *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 1995;17:35-54.
20. Pelletier, L.G., Rocchi, M. A., Vallerand, R. J., Deci, E. L., & Ryan, R. M. Validation of the Revised Sport Motivation Scale (SMS-II). *Psychology of Sport and Exercise*. 2013;14:329-341.
21. Peter J. S. & Swee N.S. Differences between Chinese and Australian students: some implications for distance educators. *Distance Education*. 20;(1):1999.64-80.
22. Ryan, R. M., & Deci, E. L. Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*. 2000; 55: 68-78.
23. Scanlan, T. K.; Carpenter, P. J.; Schmidt, G. W.; Simons, Jeffery P.; Keeler, B. An Introduction to the Sport Commitment Model. *Journal of Sport & Exercise Psychology*. 1993; 15:1-15.
24. Standage, M., & Ryan, R. M. Self-determination theory and exercise motivation: facilitating self regulatory processes to support and maintain health and well-being. In G. C. Roberts, & D. C. Treasure (Eds.), *Advances in motivation in sport and exercise (3rd ed.)*, Champaign, IL: Human Kinetics. 2012; 233-270.

25. Vallerand, R. J., Pelletier, L. G., Blais, M. R., Briere, N. M., Senécal, C., & Vallières, E. F. On the assessment of intrinsic, extrinsic, and amotivation in education: evidence on the concurrent and construct validity of the academic motivation scale. *Educational & Psychological Measurement*. 1993; 53:159-172.
26. Vallerand, R. Intrinsic and extrinsic motivation in sport and physical activity: a review and a look at the future. In G. Tennenbaum, & R. Eklund (Eds.), *Handbook of sport psychology* (3rd ed.), New York: John Wiley & Sons. 2007:59-83.
27. Vallerand, R. J. Effect of differential amounts of positive verbal feedback on the intrinsic motivation of male hockey players. *Journal of Sport Psychology*. 1983;5:100-107.
28. Weiner, B. A Theory of Motivation for Some Classroom Experiences. *Journal of Educational Psychology*. 1979;71 (1):3-25.